

избере князь Александра за общъ български князь. Това и станало. Народътъ съ радость, съ гадулки, игри и хора се събралъ и съ явно гласуване прогласилъ Александра Батемберга за князь. Следъ това бунтовниците изпратили пратеници до княза да му кажатъ, че е избранъ и да го поканятъ веднага да заmine за Пловдивъ. На министра Каравелова също съобщили, че съединението е станало, та и той да иде въ Пловдивъ.

Въ това време князь Александъръ билъ въ Варна. Пратеницитъ стигнали и му казали:

— Ваше Височество, народътъ въ южна България иска Вие да му бждете князь.

Той си помислилъ малко, тропналъ съ кракъ и казалъ на пратеницитъ:

— Приемамъ народното желание и тръгвамъ.

Отъ Варна презъ Търново, Габрово и Шипка князь Александъръ съ блѣскавъ конвой, посрѣщанъ тържествено отъ народа по пжтя, пристигналъ въ Пловдивъ, дето билъ дочаканъ и приетъ величествено отъ цѣлото население и отъ войската. Съ бѣлъ едъръ и високъ жребецъ, посрѣдъ хубави и напети гвардейци, князь Александъръ припкалъ отъ мѣсто на мѣсто, дето народътъ го поздравлявалъ и се радвалъ отъ сърдце.

— Да живѣе князь Александъръ! да живѣе съединена България!—ехтѣло на всѣкжде. Радостта била безгранична дори и измежду турци, евреи и арменци. Само гърцитъ не стрували хасъ и се по-тайвали, но тѣхъ никой не питалъ за нищо.

Въ Пловдивъ пристигналъ и министъръ председателя Каравеловъ. Князътъ приелъ командата надъ цѣлата войска, а Каравеловъ приелъ